Posudek disertační práce

„Rozhovor" herce a loutky

Autorka: Ilona Dušková

Vedoucí práce: Doc. Marek Bečka

Disertační práce Ilony Duškové má standardní strukturu i rozsah pro tento typ prací. Je přehledně členěna, v úvodu autorka vyčlenila okruhy, jimiž se v práci zabývá a uvedla je do širokých kulturních a filozofických souvislostí. Tím prokázala svoji širokou erudici a zároveň otevřela práci i širšímu okruhu čtenářů mimo divadelní obec. K přesvědčivosti práce přispívá rovněž konfrontace teoretických koncepcí s osobními zkušenostmi autorky, a to jak hereckými, tak pedagogickými.

Pojetí práce je současné, pozitivně hodnotím prostor, který je věnován rozhovorům s herci, režiséry a dramaturgy, v této oblasti je třeba pozitivně vedle samotného pojetí hodnotit i generační a profesní složení respondentů. Kladu si zde otázku, zda konstatování *„Přiznám se, že nemám zkušenost s tím, že by se hra psala s vědomím toho, jaké loutky budou použity. Naopak. Existuje napsaný text a vybírají se typově nejvhodnější loutky nebo předměty, které by text podpořily, případně předměty, ze kterých bude loutka vznikat v průběhu představení. Nicméně, nepochybuji o tom, že typ loutky ovlivní formu."* platí i pro případné překlady divadelních her (ostatně jedna z analyzovaných inscenací, *V zahradě jsou s láskou svou don Perlimpín s Belisou* z překladu Lorkova dramatu nepochybně vychází, pokud není překladem novým a vytvořeným ad hoc).

Na rozhovory s „hotovými" osobnostmi navazují zkušenosti, které autorka získala při svém pedagogickém působení na DAMU. Konfrontace profesních zkušeností s představami adeptů dané profese je nejen zajímavá, ale svým pojetím i podnětná pro další zkoumání nejen v dalších uměleckých oblastech. Analýza konkrétních inscenací pak „postihuje zejména vztah herec a loutka z hlediska výsledného provedení a dojmu" (str. 54).

Na popis pak navazuje snaha postihnout faktory, které spolupůsobí při vzniku konkrétní inscenace. Při prvním čtení zarazí skutečnost, že se nejedná o inscenaci úspěšnou. Na základě analýzy zmíněných činitelů dospívá k závěru, že „Z výše uvedeného vyplývá, že hlavním problémem v procesu tvorby bylo použití výrazových prostředků a zdůvodnění jejich použití. Protože to nebyl problém jediný a připravovaná inscenace zůstala stále ve fázi „work in progress", dospěla jsem ve svých úvahách k teorii neúspěchu." (str. 75) Okolnosti, které vedly k neúspěchu definuje jako problémy provozní, problémy v rámci tvůrčího procesu a problémy post – tvůrčí (str. 77). Právě třetí skupina obtíží představuje podle mne těžiště této fáze práce a nesporně přednáší podněty i pro další obdobné práce i pro vlastní tvůrčí proces.

Organickým doplněním práce je bohatá fotografická příloha, která dokresluje text i pojetí práce.

Závěr: Disertační práce Ilony Duškové plně odpovídá požadavkům na tento typ prací. Autorka prokázala zvládnutí metod vědecké práce: schopnost zařadit zkoumanou problematiku do širších vědeckých i uměleckých souvislostí, kriticky hodnotit odborné práce, týkající se dané problematiky, realizovat empirickou analýzu i kriticky hodnotit zjištěné výsledky. Celou práci navíc provází

neokázalost při formulování originálních poznatků. Ze všech těchto důvodů považuji práci za velmi zdařilou a plně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 25. 11. 2013

Prof. PhDr. Jana Králová, CSc.